

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: זונדלביץ'	שם פרטי: גלינה
---------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: יכנין	בלועזית Yahnin	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: גלינה	בלועזית Galina	מין: ז / נ תאריך לידה: 15.8.1929
מקום לידה (ישוב, מחוז): לנינגרד	בלועזית Leningrad	ארץ לידה: רוסיה
שם פרטי של האב: ישראל-נפטולי	שם פרטי ושם נעורים של האם: מירה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:	שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: לנינגרד	בלועזית	ארץ המגורים: רוסיה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): לנינגרד עד שנת 1942, ניז'ני טגיל 1942-1944		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1990	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב-15.8.1929 בלנינגרד ברוסיה. אבי ישראל- נפטולי נולד ב-29.8.1903 ביענוביץ, סמוך לעיר ויטבסק בבלרוסיה. היו לי חמישה דודים- אחים ואחיות של אבי. דודי סלמון בן דוד ולאיבה בן דוד עזבו את יענוביץ בשנת 1920 ובאו ללנינגרד. כשאבי היה בן 3 נפטרה אמו, ואביו התחתן בשנית. מנישואים אלה נולדו שתי בנות- אסיה ורסיה. סבי דוד יכנין גר תמיד ביענוביץ ונספה מפצצת נאצים בזמן המלחמה. הוא היה רב בחדר ואדם מאוד דתי. דודי לאיבה בן דוד התנדב לצבא בזמן המלחמה ונספה בקרב עם הנאצים באוקטובר 1941. אבי לחם בחיל התותחנים ונפצע קשה בשנת 1941. הוא קיבל מדליות בעבור ההגנה על לנינגרד. אמי מסרסקי מירה נולדה בשנת 1908 בעיר ויטבסק. היא גרה בלנינגרד משנת 1926 ועבדה כפקידה. אחותי יכנין מרלנה עבדה כמורה למתמטיקה בבית ספר.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אמא הגישה בקשה להתנדב בצבא, וקיבלה סירוב בגלל היותה אם עם ילדים קטנים. בשנים 1941-1942 גרתי עם אמי ואחותי בלנינגרד. העיר הייתה תחת מצור (בלוקדה) של הנאצים. לא היו מים בעיר, החשמל היה מנותק, סבלנו מקור ורעב. היו הפצצות תמידיות ונאצים סביב העיר. הייתי ילדה בת 12. בחורף הבאתי מים מהנהר הקפוא, בקיץ הבאתי מים בדליים עם מוט. אמא עבדה 12-14 שעות ביום ואבא היה במלחמה. בית הספר שלי היה סגור. בקיץ 1942 אמא, אחותי ואני עברנו פינוי מלנינגרד לאורל. הרכבת שלנו הופצצה בדרך, בפלא נשארנו בחיים. בניז'ני טגיל שבאורל אמא מצאה את בן דודי הקטן שהיה שם בגן ילדים. הוא היה חולה מאוד במחלת עור, מלוכלך ורעב. אמא רחצה אותו וטיפלה בו. אמא עבדה במפעל למטוסים ואני עשיתי הכול בבית. הבאתי מים מהנהר, ניסרתי עצים לתנור, בישלתי אוכל והלכתי להביא לחם בלילות.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

ביולי 1944 אמא קיבלה מכתב מאבא. הוא היה פצוע קשה ושהה בבית חולים בלנינגרד. חזרנו ללנינגרד. כשחזרנו, גילינו שהשכנים מכרו את החפצים האישיים שלנו כדי לקנות לחם. גילינו שסבתי גינדה וסבי רובים נפטרו מרעב בזמן המצור. אני המשכתי ללמוד וסיימתי לימודים עם בגרות מלאה בשנת 1948. בשנת 1987 אני, בעלי ובתי אירחנו בני נוער יהודים מבלגיה ואנגליה. דיברנו איתם באנגלית, שתינו תה וקפה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1990 החלטנו לעלות לארץ, באוקטובר הגענו לירושלים. אחותי גרה שם משנת 1978. עולים ותיקים וגם צברים קיבלו אותנו בכבוד ובחום, והקלו על הליך הקליטה. בשנת 1991 נולד הנכד שלי בירושלים. שלוש וחצי שנים גרנו בדירה שכורה בשכונת גילה בירושלים, לאחר מכן קיבלנו דירת עמידר בבית שמש. משנת 2002 אני אלמנה ומשנת 2003 אני גרה בהוסטל בבית שמש. אני מתנדבת כבר 15 שנה בארגון לניצולי שואה בבית שמש. אני עוזרת במילוי טפסים באנגלית לפיצויים מגרמניה, לאנשים שהיו בבריחה וגם לאלה שהיו בגטאות ומחנות. אני עוזרת בתרגום מאנגלית וגרמנית לעברית, לדיירים, תלמידים וכל מי שצריך את עזרתי. כל זה אני עושה בהתנדבות. אני חברה גם בארגון חברות ישראל- סין, ותמיד מוזמנת לפגישות וטקסים שלהם. יש לי חברים בישראל, רוסיה ואמריקה.